

Zalán Tibor

Felezőszonettek

VÉR A KUKORICALEVÉLEN

Segítség segítség a művészet haldoklik Vagy
már meg is halt Nem Fehéregyházánál szakadt meg
egy történelminek is nevezhető tévedés
számunkra Művészet Dzsídával-e vagy egy kozák
ollóval döfték le az embert s találkozott-e
amott Karaffával akit halála előtt még
leköpött mindegy VÉR a kukoricalevélen

Vér a kukoricalevélen Leköpött mindegy
Halála után majd találkozik Karaffával
az ollóval ledöftött ember S dzsidára tűzi
a hóhért Történelminek is nevezhető a
tévedés Számunkra nem szakadt meg a művészet
akkor Fehéregyházánál Az ember meghal A
művészet haldoklik Örök halál Nincs segítség

JEGYZET A DEKADENCIÁHOZ

A politika emeli a pap nemesíti
ám a művész lehúzza magához a mélybe a
családot A sárba Jobb tartózkodni ezektől
a kétes egzisztenciáktól Kocsmába járnak
Szívükön szalag helyett gatyakorcot hordanak
Denevéreket hágnak templomfalakhoz döntve
s a hajnal szekerén elporoznak az életről

A hajnal szekerén elporoznak az életről
a denevérek Templomfalakhoz dőlve hágnak
a bűn asszonyait a meglazult gatyakorcok
Szívükön kocsmák laknak kétes egzisztenciák
járnak keresztül Tartózkodj ezektől mondta Ám
ha a művész lehúzza magához a sárba a pap
hiába nemesít A politika rád tapos

IHLET ÉS ERŐ

Ihletből ihlet erőből erő így fogalmaz
a leendő köztársasági elnök kultúra

napján a kultúráról Nem is rossz morogja ha
számításba vesszük hogy a vers már alighanem
halott Ihletből erő erőből ihlet Akár
lehetne így is Ha nem is lehet Reggel van Mély
vermek nyitják mélyüket az elindulás elé

Mély vermek nyitják mélyüket az indulás felé
Reggel van Ha már nem is lehet Lehetne így is
Akár ihletből erő Akár erőből ihlet
A vers alighanem halott Számításba vesszük
ezt is akár Ha így lesz Nem rossz morog és beszél
a kultúráról A leendő köztársasági
elnök fogalmaz így Ihletből és friss erőből

AGYKÖD

Csöndben leszokott az ítélkezésről Felhagyott
önmaga bántásával is Sebzett földön fekvő
kissé elhízott emberbe minek belerúgni
Még lehet belőle eltévedt polgár aki az
utcán baktatva a kéményseprőnek előre
köszön Nem a haláltól a tartós agyködtől fél
Nem tudja hová Csak azt érzi oda sohamár

Érzi sohamár oda Bár még nem tudja hová
A halálig eltartó agyködtől fél A tartós
haláltól Akinek a kéményseprők az utcán
ballagva előre köszönnek Eltévedt polgár
Egy kissé elhízott embernek minek berúgni
Sebzetten fekszik a földön Önmagát bántotta
Felhagyott az ítélkezéssel Szokja a csöndjét

A SEMMI IDEJE

A politika emeli a pap nemesíti
a művész lehúzza a családot magához a
sárba Most bocsánatot kér jóllehet látja hogy
elkészt vele Az utakat már betemette
a hó A lelkeket megemésztette a jég És
hosszan üresség a szoroson lezárt szemhéjak
mögött Nem jön semmi A semmi ideje jön el

Jöjjön el a semmi ideje De nem jön el A
lezárt szemhéjak mögött szoros üresség Hosszan
és a jég A lelkeket megemésztette a hó

A visszautak betemetődtek Csak elkésés
van Nem tehet semmit Bocsánatot kér mindenért
Hogy lehúzza magához a családot a sárba
A pap nemesíti A politika temeti

NEM ISZIK GYÖNGYHARMATOT

Csak később tudatosult benne az érzés hogy fél
A mainstreamről letérve egyik csapdától másik
veremhez vezetett az útja Tök ismeretlen
csapásokon bukdácsolt s nem ivott gyöngyharmatot
ha megszomjazott Nem enyhítették szenvedését
a délutáni esők A magány gyökereit
rágcsálta Szánalmas volt Hiába egyetlenegy

Nem vigasztalja hogy egyetlenegy Szánalmas így
A magány gyökereit rágcsálják délutáni
esők Nem enyhítik ők sem a szenvedéseket
Ha megszomjazik nem iszik gyöngyharmatot Tovább
bukdácsol a tök ismeretlen csapásokon Az
út a csapdától vermekig vezet Önként letért
a mainstreamről Tudatosul benne a félelem

